

SEDM ARCHANDĚLŮ

RYTMY INSPIRACE V DĚJINÁCH
KULTURY A PŘÍRODY

EMIL PÁLEŠ

Sophia 2007

OBSAH

Věda znovu objevuje anděly	7
Obraz světa ✧ Existují andělé? ✧ Sedm archandělů a střídání věků ✧ Vlny tvořivosti – záhada antropologie ✧ Andělé a evoluce ✧ Na stopě univerzálnímu zákonu ✧ Angelologie dějin	
Gabriel	23
Archanděl Měsíce ✧ Oživovatelka přírody ✧ Inspirátorka dětství a baroka ✧ Nejmalebnější z andělů ✧ Nepoznaná vědci a filosofové ✧ Královna nebes žije	
Rafael	33
Archanděl Merkuru ✧ Patron lékařů, botaniků a lingvistů ✧ Geologický věk Merkuru. Vznik gotiky ✧ Inspirátor racionalismu a osvícenství ✧ Šprýmař a ochránce mládeže	
Anael	43
Pravzor lásky a krásy ✧ Duch puberty ✧ Múza krásných umění. Duševní měď ✧ Milosrdní světci ✧ Romantici, mystici a revolucionáři ✧ Patron alchymistů	
Michael	55
Slunce pravdy ✧ Duch prvohor ✧ Michaelské umění ✧ Sluneční kultury ✧ Inspirátor filosofie ✧ Dějiny demokracie ✧ Úloha současnosti	
Samael	69
Bohové války ✧ Geologický věk draků ✧ Světový požár ✧ Rytmus bohyně Eris ✧ Dvacáté století ✧ Nové rytířství	

Zachariel	79
Bůh nebeské klenby ✧ Geologický věk Střelce ✧ Patron Indoevropanů ✧ Velcí králové ✧ Renesanční estetika a myšlení ✧ Inspirátor geometrie a zeměpisu ✧ Duševní modř padesátníků	
Orifiel	89
Duševní olovo ✧ Geologický věk Kozoroha ✧ Patron poustevníků a císařů ✧ Orifielská geometrie: kruh ✧ Saturnské vědy ✧ Člověk je kovářem vlastního štěstí	
Závěr	99
Angelologie je duchovní astronomie ✧ Hranice mezi metafyzikou a vědou ✧ Křivky tvořivosti	
Chronogramy	110
Histogramy	134
Prameny	143

VĚDA ZNOVU OBJEVUJE ANDĚLY

V době, kdy se i vysocí církevní hodnostáři přestávají tajit tím, že již nevěří na anděly, zažíváme překvapivý obrat: vědecká zkoumání nás přivádějí k důkazům, že středověká nauka o andělech přece jen mluvila pravdu. Tvůrčí osobnosti v dějinách čerpají inspiraci z tajemných hlubin duše – a zachycují shodné estetické, filosofické, náboženské a státnické impulzy ve stejnou dobu po celé Zemi. Bez ohledu na to, zda jsou to ateisté, křesťané nebo indiáni, podávají všichni zprávy o stejných nebo podobných vnitřních zjeveních. Tato zjevení odpovídají tradičním pravzorům, andělům a božstvům, a v dějinách se střídají v cyklickém časovém sledu, který byl znám ještě středověkým křesťanským a arabským učencům a pochází z pokladu babylónské chrámové moudrosti.

Závěr bratislavského matematika a sofiologa RNDr. Emila Páleše, CSc. je jednoznačný: angelologie nebyla spekulací! Vyplývá to z více než patnáctiletého komplexního výzkumu vln tvořivosti v dějinách za pomoci exaktních metod matematické statistiky. Odborní oponenti ztratili řeč a církve je v rozpacích. Odvěká moudrost vzlétla z vlastního popela, omlazená a jasnější než kdykoli předtím.

Obraz světa

Oč krásnější a ušlechtlejší byl obraz světa našich praotců než ten, kterému naše děti učíme dnes na univerzitách. Vesmír nevznikl „velkým třeskem“, ale vznešené bytosti, pravzory ctností, ho vyzpívaly, vyslovily jako umělecké dílo. Příroda byla živá, oduševnělá, inteligentní – nikoli stroj či chemická řetězová reakce. Člověk nebyl vedlejším produktem závodů ve zbrojení mezi sobeckými geny – ale korunou tvorstva. Nebyl jen zvířetem s větším mozkiem – ale duchovní bytostí, pocházející z hvězd. Nebyl nesvobodnou loutkou, ovládanou triky hormonů – ale bytostí obdařenou tajuplnými silami a schopnostmi přetvářet hmotu. A pozemské dějiny nebyly bezcílným a smysl postrádajícím

Devět andělských chórů a jejich charakteristické činnosti. Kupole v katedrále sv. Marka, Benátky, 13. stol.

stropech kostelů (například v kostele sv. Marka v Benátkách či sv. Sofie v Kyjevě) bývalo vyobrazeno všech devět chórů i s jejich příslušným posláním. První a zároveň nejvyšší úroveň představují Serafíni, Cherubíni a Trůny. Ti stvořili nebeská tělesa a hmotě vtiskli struktury, které dnes objevujeme jako fyzikální a chemické zákony. Panstva, Síly a Mocnosti tvoří druhou úroveň. Jsou inteligencí rostlinné a živočišné říše. Vývoj forem živé přírody je vlastně myšlením andělů druhé úrovně. Třetí a nejnižší úroveň představují Knížectva, Archandělé a Andělé. Nejznámějším posláním Andělů je být duchovními ochránci člověka. Archandělé inspirují dějinné a kulturní epochy. Vlivem Knížectví se formují a jsou vedeny národy či etnické skupiny. Třetí úroveň andělů tedy inspiruje kulturu, a odrazem její činnosti jsou dějiny.

Existují andělé?

Podle tradice se v dávných dobách zjevovali patriarchům; ale i v církvích se koncem středověku v anděly již pouze věřilo a počínaje 19. stoletím se ztrácí i tato víra. Století, v němž slavil svůj triumf materialismus, představu okřídlené bytosti potichu vypustilo jako nepotřebnou při výkladu světa. Jen lidské srdce se jí nevzdalo ani na mučidlech vědeckého rozumu. Ve dvacátém století se andělé vracejí v záplavě žánrů „fantasy“ a „andělských

hemžením náhod a sobeckých zájmů – byl to velkolepý plán a Země byla dějištěm dramatického zápasu mezi mocnostmi vesmírného dobra a zla. Andělé a padlí andělé zápasí o lidskou duši a činy pouhých smrtelníků rozhodují o tom, na kterou stranu se nakloní misky vah.

Nejuznávanější angelolog středověku, Dionýsios Areopagita, rozdělil anděly do tří úrovní po třech chórech. Na

kurzů“. Tyto kurzy pracují s tvůrčí představivostí, avšak mají jeden nedostatek. Více než pravdu hledají příjemné duševní stavy a představy a nekladou si otázku: zdali tyto vize nádherných bytostí odpovídají něčemu skutečnému anebo existují pouze v mé hlavě? Jak je možné odlišit pravé zjevení od pouhé fantazie?

Zeptejte se, řekněme, na archanděla Gabriela – kolik lidí, tolik názorů. Skutečný angelolog nezačíná autosugescí, ale nesobeckou službou světu, obětí. Ta ho zviditelní v očích duchovních bytostí a připraví na přijetí pravé inspirace. A svou vnitřní vizi si prověřuje na zkušebním kameni praktické reality, aby ji očistil od sebeklamů. Pravé duchovní poznání nám musí poskytnout účinnou schopnost porozumět přírodě, dějinám a člověku, neboť se jím spojujeme s tvůrčími inteligencemi, jež podmiňují evoluci, světové dění a lidské osudy. Přítomnost těchto bytostí však nelze koupit, vyprosit ani vynutit. Zjeví se tomu, komu chtějí a kdo si to zaslouží.

Sedm dní stvoření, 19. stol.

Sedm archandělů a střídání věků

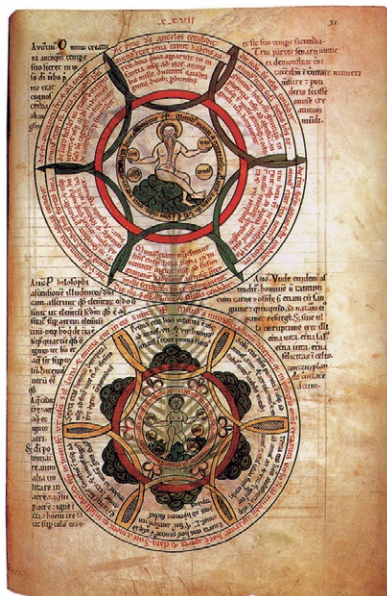
„Slavný císaři! Je názorem mnoha osobností starých časů, že tento stvořený svět je z vůle Nejvyšší Inteligence (kterou je Bůh) uspořádán a usměřován druhotnými inteligencemi... mezi nimi sedmi duchy, kteří jsou ustanoveni vládci sedmi planet... ze kterých, od počátku nebe a země, každý vládne světu 354 let a 4 měsíce po pořádku“.

Těmito slovy uvádí v roce 1509 Johannes Trithemius, opat kláštera ve Sponheimu, svůj spis „O sedmi duších, kteří řídí oběhy nebeských sfér“, věnovaný císaři Maxmiliánovi. Trithemius zde jako jeden z posledních tlumočí starou moudrost, kterou

již před ním zaznamenali Petr Abano nebo Abraham ibn Ezra. Teprve nedávno se zjistilo, že se o ni ve svých proroctvích opíral i Nostradamus.

Kořeny nauky o střídání věků sahají k sedmibožstvu uctívanému v babylónských chrámech. Sedm bohů a bohyní – Sín, Nabu, Inanna, Šamaš, Nergal, Marduk, Ninurta – je sedmi inteligencemi okem viditelných planet ve sluneční soustavě a do křesťanství přešli pod hebrejskými jmény: Gabriel, Rafael, Anael, Michael, Samael, Zachariel, Orifiel. Kněží občas láteří na „pohanské“ bohy a vůbec si neuvědomují, že jsou to jedny a tytéž bytosti, které v křesťanství uctíváme jako anděly. Církevní otcové si byli vědomi této kontinuity pohanství a křesťanství.

Z Babylónu jsme převzali náš sedmidenní týden, v němž každý den připadá jedné planetě. Chronobiologie až ve 20. století potvrdila, že číslo sedm není svévolnou volbou: člověk i příroda pulzují v sedmidenních (cirkaseptánních) rytmech.

Sedm světových věků a jim odpovídající životní období člověka. Lambertus ze Saint-Omer, 1120.

Babylónští kněží jasnovidně pozorovali, že těchto sedm inteligencí se střídá i v mnohem větších časových periodách, a založili na tom svůj posvátný kalendář. Sedm archandělů se střídá v cyklickém kruhu jako 72letí (menší) duchové času. Každý z nich vládne 72 let a potom uvolní místo dalšímu (podobně jak v pohádce O dvanácti měsíčkách). Po 7 krát 72 (to je 504) letech se vystřídá všech sedm a na řadu přijde znovu první archanděl. 72 let je jeden plátónský den v precesním pohybu zemské osy a (výše uvedeně) pořadí střídání inteligencí je dáno posloupností

vládců v jednotlivých stupních zvěrokruhu. 500 let tvoří cyklus sedmi platónských dní čili platónský týden.

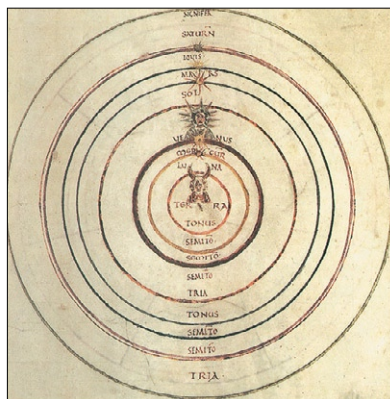
Jako větší duchové času se archandělé střídají v obdobích po 354 letech, o nichž hovoří Trithemius. Jako takoví se dostanou na řadu každých 7 krát 354,3 let – to je 2 480 let. Pořadí střídání velkých duchů času je však odlišné. Představíme-li si sféry jako sedm tónů v nebeské stupnici, tvoří v hudbě sfér kvintový kruh: Orifiel, Anael, Zachariel, Rafael, Samael, Gabriel, Michael. O tomto velkém kruhu hovořil i Buddha, když řekl, že velké kolo dharmy se otočí jednou za 25 století a v každém z cyklů přichází jeden nový buddha. Hérodotos naznačuje, že Egypťané znali tento kruh již v archaické době.

Babylóňané, Egypťané, Peršané si představovali zvěrokruh jako univerzální vývojovou matici. Zem a svět se vyvíjejí ve dvanácti velkých etapách odpovídajících dvanácti znamením (křesťansky cherubínům). Menší součásti nebeské klenby odpovídají různým kratším časovým obdobím.

Vlny tvořivosti – záhada antropologie

Vědci předpokládají, že andělé jsou pouze výplodem fantazie nebo metafyzické spekulace, jež je při vysvětlování světa nadbytečná. V různých oborech vědy se však zároveň hromadí nevysvětlené jevy, které nelze objasnit prostřednictvím oblíbených materialistických koncepcí a jež se odkládají do šuplíku s nálepkou „náhoda“.

Jedním z takových jevů je *tvořivost*. Psychologové ji nedokáží ani definovat, natož odhalit její zdroje. Kulturní antropologie a sociologie zcela selhaly ve snaze vysvětlit vrcholy tvořivosti

Hudební intervaly přiřazené k planetárním sféram. Salzburský rukopis, kolem roku 820.

v dějinách. Je dávno známým jevem, že géniové se v dějinách nevyskytují rovnoměrně rozmístění po časové ose, ale přicházejí v celých skupinách – v „souhvězdích“. Připomeňme si velké hudební skladatele, kteří se hromadně objevují kolem roku 1800, velikány renesančního malířství z období kolem roku 1500 anebo nejzářivější hvězdy světové filosofie, jež se setkávají zhruba v 5. století před Kristem. Jejich nerovnoměrné rozložení je nevysvětlitelné jak z hlediska genetiky, tak i vzhledem k možným souvislostem s obdobími „národní prosperity“, jež by přály

Bůh Otec jako Stařec dnů obklopený andělskými chóry. Řecká ilustrace z 12. stol.

rozvoji talentů. Vědci tápavě spekulují o případné „řetězové reakci“ tvořivosti, k níž by z neznámých příčin mohlo dojít v určitých etapách kulturního vývoje.

Tato záhada má však další, hlubší rozměry. Tvořivost často vyvrcholí synchronně (současně) na několika odlehlých místech na Zemi, mezi nimiž neexistuje fyzický kontakt. Její příčiny proto nelze spatřovat v místním vývoji.

Jeden takový synchronismus je velmi dobře znám a popsal jej německý filosof Karl Jaspers. Je to tzv. „axiální epocha“. Po roce 600 před Kristem vystoupili najednou v celém starém světě náboženští reformátoři a myslitelé: Konfucius, Lao'c, Buddha, Džina, Zarathuštra, řečtí filosofové a izraelští proroci. Ačkoli o sobě navzájem nevěděli, stěžejní myšlenky, které hlásali, byly stejné. Jak je to možné? Tehdejší mudrci jednohlasně vypovídají, že se jim zjevila duchovní inteligence Slunce (pod různými jmény jako Michael, Apollón, Ahura Mazda). Skutečně: v roce 600 před Kristem se velkým duchem času stal archanděl Slunce Michael, inspirátor filosofie! To, co

následovalo, můžeme označit za nejslavnější epochu filosofické tvorby v dějinách. A také další, menší kulminace světové filosofie odpovídají malým michaelským obdobím kolem roku 300, 800, 1300.

Jmenujme největší světové básníky: Homér, Kálidása, Li Po, Abú Nuvás, Dante, Goethe atd. Tvoří 500letý rytmus, jenž se shoduje s obdobími archanděla Anaela. Jak jinak – vždyť Anael není nikdo jiný

než starobabylónská Inanna-Afrodita, bohyně lásky a krásy, zamilovanosti, hudby a básnictví! Podobně je to i s archandělem Rafelem (tradičním patronem lékařství) a slavnými lékaři. S Gabrielem dosahuje svého vrcholu malířství, se Zacharielem sochařství, s Orifielem dějepis. S příchodem Samaela, anděla smrti, pravidelně každých 500 let vše lehne popelem ve světových válkách. Archandělé stojí za kulminacemi tvořivosti v matematice, chemii, fyzice, astronomii. Jsou původci střídání uměleckých stylů a kulturních období, jako je gotika, renesance, baroko, osvícenství a romantismus. Babylónští mudrci je předpovídali tisíce let dopředu!

Andělé a evoluce

Další vědeckou oblastí, jež se utápí ve zmatcích, je vývojová biologie. Darwinismus není vědeckou teorií, nýbrž monománií, fixní ideou, do níž lze skutečnost vtěsnat pouze násilím, za cenu neřešitelných kontradikcí a zkreslování údajů. Jakékoli inovace v dějinách Země – řekněme vznik vnější kostry korýšů, páteře u obratlovců, prvních kvetoucích rostlin, oční čočky, parohů nebo ptačích per – by se z hlediska darwinismu mohly objevit v libovolné době, ale vždy jen v určitém prostředí, jako výsledek přizpůsobení v boji o přežití. Ve skutečnosti však vznikají

Guariento di Arpo: Chór Panstev, 1345.

Alfons Mucha: *Slávia*, 1908.

v různých prostředích (na souši, ve vzduchu i pod hladinou moře), ale jen v určité době. Objevují se současně u celé řady druhů, u nichž nedochází ke vzájemnému genetickému křížení.

A časové pořadí těchto evolučních inovací je – stejně jako pořadí tvůrčích impulzů v dějinách! Táž bytost, která inspirovala vznik rozetových oken u gotických katedrál, stvořila již v druhohorách květiny, motýly anebo paví ocas. Archanděl, který ve 12. století vnesl do stavitelství vynález žebra, vytvaroval kdysi v prvohorách hrudní koš. Architekti vztyčují obelisky a sloupořadí z popudu téže bytosti, jež

obdařila člověka vzpřímenou páteří a rostliny stonkem. Estetické formy se na celém světě zašpicatěly a zaostřily ve 14. století, když se vrátil duch konce druhohor, období, kdy vše živé dostalo rohy. A bytosti, které kdysi stvořily ulity a lastury, vnesly do baroka zálibu v dekoraci z perel a mušlí.

Na stopě univerzálnímu zákonu

Do třetice se dotkneme ještě jedné záhady, za níž vytušíme působení andělů: duševního vývoje jednotlivce. Vývojová psychologie si všimla, že zhruba každých sedm let prochází lidská duše proměnou a objevují se vždy nové, pro každý věk typické duševní vlastnosti a schopnosti. Nedokáže však říci proč. Otevřeme Tetrabiblos slavného učence 2. století Claudia Ptolemaia: sedm archandělů nás nepozorovaně vede životem a každých sedm let nás přednostně inspiruje jeden z nich.

Pořadí, v němž se střídají, je opět stejné jako v dějinách: Gabriel, Rafael, Anael... Bohyně lásky je tak zároveň bohyní puberty jako úseku lidského života, romantických období v dějinách a geologické éry, kdy vznikli květiny, motýli, ptáci, zpěv, limbický systém mozku (centrum emocí) a zásnubní rituály zvířat. Díky tomu má lidská duše, pohlížejíc do svého vlastního nitra, schopnost vidět a pochopit dávno minulé i budoucí vývojové epochy dějin lidstva a Země.

Dějiny člověka (biografií), dějinami lidstva (kulturou) a dějinami Země (evolucí) prolíná univerzální zákon; je v nich nádherný pořádek! Tím pořádkem je tvořivé slovo, Logos, skrze které bylo stvořeno vše, co existuje – a hláskami Slova jsou jednotliví andělé. Nebeské chóry zpívají a jejich hudba vytváří světy. Tato neslyšitelná hudba je potravou ducha, hladovějícího po smysluplnosti, a může rozeznít nás všechny, je-li nástroj naší duše čistě naladěný.

Angelologie dějin

V následujících sedmi kapitolách si přiblížíme zvlášť každého ze sedmi archandělů. Ukážeme si, jakým způsobem se zjevuje lidské duši, jaké umělecké styly, filosofické ideje, náboženské kultury a společenské struktury inspiruje v dějinách a jak se jeho působením v pradávných dobách zemského vývoje vytvářely různé formy rostlin a živočichů.

V kostce shrnu výsledky patnáctiletého výzkumu, který jsem podrobně zdokumentoval na téměř tisíci stranách knihy „*Angelologie dějin. Synchronicita a periodicita v dějinách*“. Je to atlas archandělů. Poprvé jsem v něm poukázal na to, že synchronismus není ojedinělým, ale systematickým dějinným jevem. Je to první důkaz o existenci historických rytmů, který obstál při rigorózních kontrolních studiích za pomoci počítačových metod. Objev těchto rytmů potvrdil přední slovenský chronobiolog prof. Miroslav Mikulecký a před třemi lety také jeden z otců chronobiologie, prof. Franz Halberg z univerzity v Minnesotě. V roce 2002 bylo *Angelologii* věnováno interdisciplinární kolokvium na Univerzitě Komenského v Bratislavě, v roce

2005 byla přednesena na univerzitách ve Vídni a v norském Trondheimu.

Po 700 letech od doby Tomáše Akvinského se na univerzitách o andělich znovu diskutuje jako o něčem skutečném. Je to slavnostní chvíle. Zvláště pro Slováky, Čechy a Slovany vůbec. Angelologie je živým důkazem toho, že Komenského sofiologická metoda (založená na syntéze zjevení, rozumu a smyslové zkušenosti) není přežitkem minulosti, ale vlastovkou budoucnosti. Vlastovkou celostní slovanské vědy, po níž Slované podvědomě touží a která jednou přinese plody, o jakých se západní vědě ani nezdá.

354-LETÍ DUCHOVÉ ČASU

ANAEL	-7332	-4852	-2372	+108
ZACHARIEL	-6978	-4498	-2017	+463
RAFAEL	-6624	-4144	-1663	+817
SAMAEL	-6270	-3789	-1309	+1171
GABRIEL	-5915	-3435	-955	+1525
MICHAEL	-5561	-3080	-600	+1879
ORIFIEL	-5206	-2726	-246	+2234

72 - LETÍ DUCHOVÉ ČASU

	<i>Býk</i>		<i>Beran</i>		<i>Ryby</i>	
30°	-2907	Merkur	-747	Slunce	1413	Mars
29°	-2835	Venuše	-675	Mars	1485	Jupiter
28°	-2763	Slunce	-603	Jupiter	1557	Saturn
27°	-2691	Mars	-531	Saturn	1629	Měsíc
26°	-2619	Jupiter	-459	Měsíc	1701	Merkur
25°	-2547	Saturn	-387	Merkur	1773	Venuše
24°	-2475	Měsíc	-315	Venuše	1845	Slunce
23°	-2403	Merkur	-243	Slunce	1917	Mars
22°	-2331	Venuše	-171	Mars	1989	Jupiter
21°	-2259	Slunce	-99	Jupiter	2061	Saturn
20°	-2187	Mars	-27	Saturn	2133	Měsíc
19°	-2115	Jupiter	+45	Měsíc	2205	Merkur
18°	-2043	Saturn	117	Merkur	2277	Venuše
17°	-1971	Měsíc	189	Venuše	2349	Slunce
16°	-1899	Merkur	261	Slunce	2421	Mars
15°	-1827	Venuše	333	Mars	2493	Jupiter
14°	-1755	Slunce	405	Jupiter	2565	Saturn
13°	-1683	Mars	477	Saturn	2637	Měsíc
12°	-1611	Jupiter	549	Měsíc	2709	Merkur
11°	-1539	Saturn	621	Merkur	2781	Venuše
10°	-1467	Měsíc	693	Venuše	2853	Slunce
9°	-1395	Merkur	765	Slunce	2925	Mars
8°	-1323	Venuše	837	Mars	2997	Jupiter
7°	-1251	Slunce	909	Jupiter	3069	Saturn
6°	-1179	Mars	981	Saturn	3141	Měsíc
5°	-1107	Jupiter	1053	Měsíc	3213	Merkur
4°	-1035	Saturn	1125	Merkur	3285	Venuše
3°	-963	Měsíc	1197	Venuše	3357	Slunce
2°	-891	Merkur	1269	Slunce	3429	Mars
1°	-819	Venuše	1341	Mars	3501	Jupiter